

**POSELSTVÍ GENERÁLNÍ SYNODY
DUCHOVNÍCH CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ
V ZÁVĚRU HUSOVA ROKU 2015**

přijaté 22. 10. 2015 v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze

1. Vyznáváme Ježíše Krista, našeho Pána a Spasitele, jednorozeného Syna našeho nebeského Otce (Jan 1,14.18), který „přišel, aby zlo světa a smrti přemohl a získal nám království Boží věčné“ (Velké krédo CČSH). Ježíš Nazaretský přišel uzdravit a zachránit jednotlivce i celou porušenou dimenzi lidství, od rodiny a společenství až po národy a globální společnost.

2. Ten, který je cesta, pravda a život (J 14,6), si mezi svými učedníky povolává svědky pravdy, ve kterých se nám zpřítomňují jeho slova a činy. Tyto svědecké osobnosti překonávají dobové, národní, kulturní i jazykové hranice a vedou ke vzájemnému porozumění. Ze svědků, kteří našemu národu přinášeli Kristovu zvěst mimořádným způsobem, si připomínáme soluňské apoštoly Cyrila a Metoděje, knížete Václava, učitele národů Jana Amose Komenského; v naší církvi pak zejména Mistra Jana Husa, který následoval Krista svou mučednickou smrtí.

3. Již v *provolání Národu československému!* z 10. ledna 1920, kterým byl v chrámu sv. Mikuláše v Praze na Staroměstském náměstí vyhlášen vznik Církve československé (husitské), bylo vyzdvíženo jméno Husovo a věrnost jeho životnímu příkladu i duchovnímu odkazu. Heslo „dokončit českou reformaci“ přijaté prvním sněmem (1924) vyjadřuje sebe pochopení církve a její dějinné poslání, jako duchovní a ideové pokračovatelky českého reformního proudu církve a společnosti. Mladá církev provedla potřebné instituční reformy. Ty přispěly k vytváření církevního společenství rovnosti, svobody a bratrství, jež se angažuje v životě národa a společnosti. Teologický princip svobody svědomí ve vztahu k autoritě Ježíše Krista byl formulován s ohledem na Husovo setrvání v pravdě a jeho mučednickou smrt. S odvoláním na Husa a českou reformaci se mladá církev postavila za přijímání pod obojí způsobu a za zavedení českého bohoslužebného jazyka. Do nové liturgie byly vtěleny některé prvky bohoslužebného dědictví utrakvismu. Ve zpěvníku se objevily písně české reformace. Liturgickým oděvem se stal černý talár s kalichem na prsou. Řada sborů byla označena jménem Jana Husa. Liturgické prostory byly vyzdobeny motivy české reformace. Husovo jméno se objevilo v názvu Husova československá bohoslovecká fakulta v Praze.

4. Během II. světové války se Hus a husitství stali důležitými symboly odporu proti nacismu. Po válce se nový totalitní režim pokusil zneužít Husa a husitství ve svůj prospěch. Církev si v této situaci uvědomila, že je třeba hledat autentický obraz Husa, který je podložen odborným bádáním a nesen úctou k jeho dílu a odkazu. Ve druhé polovině 20. století a zejména s přípravami na 550. výročí Husovy mučednické smrti významně vzrostl v CČS(H) zájem o Husovo dílo a o jeho teologické myšlenkové dědictví, který vyjadřoval odpor vůči totalitnímu ateistickému režimu. Z řady studií, které v tomto období vznikly, je třeba zmínit alespoň jubilejní sborník *Hus stále živý (1965)*. Během pražského jara 1968 byl Církevnímu zastupitelstvu podán podnět k doplnění názvu církve o slovo „husitská“. Na VI. sněmu v r. 1971 Církev československá vyjádřila svou duchovní a dějinnou identitu v návaznosti na Husovo dědictví rozšířením názvu o slovo „husitská“.

5. V roce 2012 při bohoslužbě v Betlémské kapli 6. července vyhlásila CČSH „Husovské triennium“, období tříleté přípravy k jubilejnímu roku. Ideovým mottem se stal Husův výrok z listu Čechům z roku 1415 „*To prosím, abyste se milovali, dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli.*“ K tomu datu bylo také podepsáno memorandum o porozumění mezi naší církví a městem Kostnice. VIII. sněm CČSH přijal dne 18. 10. 2014 Slavnostní prohlášení CČSH k 600. výročí Mistra Jana Husa. Husovo jubileum se stalo prostorem pro hlubší poznávání jeho díla a odkazu v jeho autenticitě jako křesťanského zvěstovatele evangelia Ježíše Krista a jeho důsledného svědka. Umožňuje nám odkrývat a poznávat vlastní minulost a tradice, klade nám otázky přítomnosti a budoucnosti, vede k ekumenickému a společenskému dialogu a dává podněty ke spolupráci.

6. Církve československá husitská uzavřela dne 3. 12. 2013 dohodu o spolupráci k 600. výročí Mistra Jana Husa s Českobratrskou církví evangelickou. Dohoda se osvědčila při realizaci Husovských slavností 2015 v Praze a při dalších společných akcích. Oceňujeme a vážíme si spontánních akcí v náboženských obcích a děkujeme všem duchovním a laikům, kteří se na jejich přípravě a průběhu podíleli v nejširší ekumenické a veřejné spolupráci.

7. Od roku 2011 zasedala Ekumenická komise pro Husovo jubileum 2015, složená z představitelů Římskokatolické církve, členských církví ERC, zástupců akademické obce a dalších kulturních institucí. Jedním z vrcholů činnosti této komise bylo uskutečnění bohoslužby smíření v Římě a v Praze v Betlémské kapli a v kostele Matky Boží před Týnem, který byl hlavním kostelem utrakvistické církve. Zcela mimořádnou událostí byla návštěva představitelů CČSH a ČCE ve Vatikánu u papeže Františka 15. června 2015. Papež potvrdil výroky Jana Pavla II. vyslovením lítosti nad krutou smrtí Mistra Jana a označil ho za reformátora církve. Tím došla naplnění práce předcházející husovské komise a symposia v Bayreuthu 1993 a mezinárodní konference v Římě v roce 1999, na níž se podílela HTF UK.

8. Husovo výročí se stalo významnou celospolečenskou událostí, jak se ukázalo při setkání v Obecním domě v závěru Husovských slavností 2015 a při dalších kulturních a společenských akcích. Husovo jubileum vyvolalo kladný ohlas v naší společnosti a přispělo k ekumenickému sblížení i k utvrzení národní identity a vztahů uvnitř evropského společenství.

9. Ukázalo se, že směřování naší církve a přihlášení se k Husovu odkazu souzní s významnou národní a státní tradicí, která je součástí společné evropské paměti. Husův odkaz je pro nás výzvou k vzájemné lidské sounáležitosti motivované z pramenů křesťanské víry. „*Ochraňujte se vespolek a potěšujte se navzájem v milosti Boha Otce i Syna jeho nejmilejšího i Duchu svatého, jenž vás od hříchu může očistit a do věčné radosti postavit: jemuž chvála a sláva na věky. Amen.*“ (Z Husova listu Pražanům 1413).